

מ"ת 19543/09/14 - מדינת ישראל נגד י כ

בית משפט השלום בחיפה

11 ספטמבר 2014

מ"ת 19543-09-14 מדינת ישראל נ' כ(עציר)

מ"ת 19517-09-14

בפני כב' השופטת איילת הוך-טל
המבקשת
נגד
המשיב
י כ

נוכחים:

ב"כ המבקשת: הגב' אביגיל הוכשטד

ב"כ המשיב: עו"ד אביב אביקזר רונן (ס. ציבורית)

המשיב בעצמו (באמצעות הליווי)

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

2. על פי המפורט בכתב האישום, בתאריך 3.9.14 סמוך לשעה 9:00, התגלע ויכוח מילולי בין המשיב למתלוננת. המשיב אמר למתלוננת שתלך מהמקום, היא הלכה לחנות סמוכה והוא הלך אחריה ושפך עליה מים קרים מבקבוק שאחז בידו.

3. בהמשך אותו היום, בשעת ערב, עמד המשיב בכניסה לחדר מדרגות ביתם של השניים. כאשר המתלוננת עלתה בגרם המדרגות זרק לעברה כלי פלסטיק בעודו מקלל אותה. בהמשך ישיר לכך, ירדה המתלוננת לכיוון היציאה מהבניין ואז שפך עליה בירה וקילל אותה שוב.

4. המבקשת טוענת כי יש ברשותה ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב במעשים המיוחסים לו ומפנה לעדות המתלוננת, עדותם של עדים חיצוניים, דו"חות השוטרים וחקירת המשיב עצמו. המבקשת טוענת למסוכנות הנשקפת ממשיב זה הן מחמת הדין והן משום שמדובר באדם בעל 9 הרשעות קודמות במגוון עבירות אלימות ובאדם הסובל מהפרעות נפשיות.

עמוד 1

5. המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה בעניינו אלא שמחדד כי לא ברור מהו אותו כלי פלסטיק המוזכר בכתב האישום וכי כמות הבירה ששפך המשיב על המתלוננת היתה מועטה.
6. באשר לעילת המעצר - המשיב סבור כי לנוכח מהות המעשים המיוחסים לו והגם שקיימת עילת מעצר סטטוטורית, מדובר ברף נמוך של מסוכנות. המשיב מפנה לעבר פלילי אשר התיישן בשים לב לכך שהעבירה האחרונה בגינה הורשע הינה משנת 2006. המשיב מפנה לדו"ח הערכת המסוכנות בתיק החקירה אשר בוצע בידי המשטרה ביום 4.9.14 ובו המסקנה כי מדובר ברמת מסוכנות נמוכה וכי יש לשחרר את המשיב בכפוף לערובה והתחייבות עצמית.
7. בנוסף, נוכח טענות המבקשת לעניין מצבו הרפואי, מפנה המשיב לחוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו מיום 7.9.14 לפיה אינו סובל מהפרעה נפשית ואינו זקוק לטיפול פסיכיאטרי.
8. כמו כן טוען המשיב כי עיון בהודעות המתלוננת מצביע על כך שאינה מפחדת מהמשיב, כי מדובר בבת זוג מזה 20 שנה וכי העידה שמעולם לא איים עליה בעבר. כמו כן מצוין כי המתלוננת ביקשה מפורשות של יעצר אלא יוזהר בלבד.
9. על רקע כל אלו סבור המשיב כי יש לשחררו בתנאי הרחקה מהמתלוננת, כי קיימת כתובת נוספת בה הינו יכול להתגורר בחיפה ויש לשחררו לשם.
10. לאחר שבחנתי את הראיות בתיק החקירה, אני סבורה כי קיימות ראיות טובות לכאורה להוכחת אשמו של המשיב בעבירת התקיפה המיוחסת לו.
11. עילת המעצר בעניינו נובעת ממהות העבירה המיוחסת למשיב ואשר מקימה חזקת מסוכנות סטטוטורית על פי לשון סעיף 21 (א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים) התשנ"ו - 1996 .
12. ככלל, תיקי האלימות במשפחה נושאים נדבך מסוכנות וחומרה נוסף ולו בשל היותם סכסוכים שתחילתם בעניין פעוט או מילולי אך סופם אינו צפוי ויכול להתבטא אפילו ברצח. **"...בעבירות של אלימות במשפחה...עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם..."** (ראו בש"פ 655/10 דוידוב נגד מדינת ישראל-טרם פורסם).
13. אשר על כן, אף אם עצם מעשיו או אמירותיו של המשיב, אינם נמצאים במדרג הגבוה של עבירות האלימות והאיומים, ובהקשר זה מסכימה אני עם עמדת הסניגור, אזי מהווה הדבר משום "עליית מדרגה" בהתנהלות המשיב ויש ליתן לכך את הדעת בהתאם בכל הנוגע לקביעת המסוכנות הנשקפת ממנו.
14. בהקשר זה אציין כי עולה מדברי המתלוננת עצמה כי התנהגות המשיב החריפה במהלך השבוע שקדם לעבירה נשוא כתב האישום (הודעה מיום 3.9.14 שורה 5). לדבריה, המשיב עבר טיפול רפואי מסוים וכתוצאה ממנו נוטל תרופות. במקביל, החל לשתות אלכוהול והדבר הוביל להסלמה בהתנהגותו. ניכר

מדברי המתלוננת כי לא הזעיקה את המשטרה כאשר סברה כי ביכולתה להתמודד עם המצב וכי מעורבות המשטרה נדרשה רק כאשר לא הצליחה עוד להתמודד מולו (ראו הודעתה מיום 4.9.14, עמ' 2 בשורה 25).

15. יש לתת את הדעת לעובדה שמכלול האירועים אליהם מתייחס כתב האישום הינו תולדה של יום אחד בלבד, במהלכו לא נרגע המשיב והמשיך והפגין תוקפנות כלפי המתלוננת מבוקר עד ערב.

16. חומר החקירה מצביע על בעיית שתייה מהעת האחרונה.

17. חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו אינה מציגה אנמנזה של מחלת נפש. יחד עם זאת, עולה ממנה קיומו של עבר בתחום זה, עולה כי קיימים דפוסי אישיות בעייתיים, לרבות נטייה לכעס והתפרצויות זעם, ומעבר לכך אין צורך להוסיף, מטעמי צנעת הפרט, ויש להפנות לתעודה שבתיק החקירה.

18. לנתונים אלו מתווסף העבר הפלילי של המשיב, עבר שהינו רחוק בעיקרו, אלא שטומן בחובו עבירה אחרונה של תקיפת בת זוג ואיומים משנת 2006.

19. מכלול הנתונים מביאני למסקנה כי מידת המסוכנות הנשקפת ממשיב זה עולה על רמת המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים לו ובשיקלול מכלול הנתונים, אין מקום לשחררו בתנאים המוצעים.

20. נראה כי בהיות המשיב נתון להשפעת אלכוהול, על אף שתדירות והיקף ההשפעה לא הובררו עד תום במסגרת הליך זה, לא ניתן לתת אמון אך ורק בהתחייבותו להתרחק מהמתלוננת. בהיעדר כל מימד פיקוח חיצוני, למעט רצונו הטוב והתחייבותו של המשיב, לא ניתן, לטעמי, להבטיח את שלומה ובטחונה באמצעות חלופה זו. לכך מתווספים כל גורמי הסיכון הנוספים שהוזכרו לעיל.

21. אילו היה מובא גורם חיצוני אשר יכול לפקח או להתחייב על תנאי שיחרור אלו, יכול וניתן היה לשקול החלופה בחיוב.

22. לסיכום, בהתקיים ראיות לכאורה ועילת מעצר ובהיעדר חלופה המניחה את הדעת לעת הזו, המשיב יוותר במעצר עד תום ההליכים בעניינו.

23. ככל שיעלה בידי המשיב לגייס חלופה הולמת יותר, בשים לב לדברים שנאמרו בהחלטה זו, תוגש בקשה מתאימה וזו תישקל לגופה.

24. תיק החקירה מוחזר למבקשת.

תשומת לב שלטונות המעצר לכך שהמשיב יקבל את הטיפול הרפואי ככל הנחוץ לו בשים לב להחלטות שניתנו במסגרת הבקשות להארכת מעצרו במהלך ימי החקירה.

ניתנה והודעה היום ט"ז אלול תשע"ד, 11/09/2014 במעמד הנוכחים.

איילת הוך-טל, שופטת